
IN MEMORIAM

PRANAS ŠIMULIS (1926–2014)

Netekome garbaus žmogaus, žymaus vaikų gydytojo, patyrusio dėstytojo, profesoriaus habilituoto daktaro Prano Šimulio.

Šiltas ir malonus žmogus – toks jis buvo bendradarbiams, pacientų tėvams, studentams ir gydytojams tobulinimosi kursuose

P. Šimulis gimė 1926 m. Palšiuose (Kelmės r.). Pirmaisiais pokario metais baigė Kelmės gimnaziją, studijavo ir 1954 m. baigė Kauno medicinos institutą, dirbo Saldutiškyje, Birštone, Marijampolėje.

1960 m. įstojo į aspirantūrą Eksperimentinės ir klinikinės medicinos institute Vilniuje, kurią sėkmingai baigė ir 1964 m. apgynė medicinos kandidato (dabar – medicinos dr.) disertaciją.

P. Šimulis tyrė vaikų įgimtų širdies ydų operacinio gydymo atokius rezultatus ir 1974 m. apgynė habilituoto daktaro disertaciją. Daugiau kaip 30 metų (1964–1995 m.) dirbo Vilniaus universitete: Medicinos fakulteto Vaikų ligų katedros asistentu, docentu, nuo 1977 m. – profesoriumi. 1974–1977 m. buvo Vaikų ligų katedros vedėjas, 1978–1995 m. – Gydytojų tobulinimosi fakulteto Pediatrijos katedros vedėjas, 1995–2000 m. ėjo Medicinos diagnostikos centre profesoriaus-konsultanto pareigas. P. Šimulis buvo itin aktyvus pediatrijos mokslo ir žinių skleidėjas – 1965–1992 m. vadovavo Vilniaus pediatrų draugijai, vėliau – Vilniaus medicinos draugijos valdybai. Tuo metu Vilniaus pediatrų draugija vienijo beveik 1 000 narių, jos posėdžiuose buvo nagrinėjami aktualūs vaikų sveikatos organizavimo klausimai, vaikų mirtingumo priežastys, specifiniai vaikų pulmonologijos, nefrologijos, kardiologijos, neonatologijos, reanimacijos ir intensyviosios terapijos, toksikologijos, klinikinės farmakologijos, genetikos, etikos ir deontologijos klausimai. Į posėdžius buvo kviečiami ir kitų Lietuvos miestų pediatrų draugijų nariai.

Gydydamas pacientus, konsultuodamas juos nuolat tęsė mokslinį darbą. Mokslinio darbo temos: vaikų kardiologija, reumatologija, širdies ritmo sutrikimai, elektrokardiografija, arterinė hipertenzija, nutukimo problemos. Šiomis temomis paskelbė daugiau kaip 180 mokslinių straipsnių įvairiuose žurnaluose, parašė metodinių rekomendacijų. Didžiulį praktinį patyrimą ir

mokslines žinias apibendrino knygoose: „Širdies ydos“ (su J. Rugieniumi, V. Sirvydžiu, 1978), „Vaikų kardiologija“ (1992), vadovėliuose studentams „Vaikų ligos“ (su bendraautorais, 1976, 1988), gydytojams „Pediatrio žinynas“ (su bendraautorais, 1985, keturi leidimai), o iš knygos-vadovo „Jauniems tėvams“ (kartu su A. Vingru, 1983, 1986, 1988) žinių sėmėsi ne vienos kartos jaunieji

tėvai. 1994 m. už darbų ciklą „Vaikų ligų klinika, diagnostika, gydymas, profilaktika (1973–1993)“ kartu su bendradarbiais jam suteiktas Lietuvos Respublikos mokslo premijos laureato vardas.

Profesoriaus veikla, knygos, bendravimo būdas lieka įkvepiantis pavyzdys jaunajai Lietuvos pediatrių kartai.

„Acta medica Lituanica“ vyr. redaktorius
prof. Vytautas Basys